
/ Venisse me in urbem, divertisse apud cardinalem Baronium, te videre percupisse, scripsi iamdudum, atque opera Patris cuiusdam O-ratorii transmisi. Sed taces, nec verbum contra, ut haud aegre credam quod ferunt, periisse litteras cum nuncio, vi calorum oppresso.

5 Quod si ita est, en alterum tibi earumdem litterarum exemplum: quibus hoc unum attexo, quod alias quoque de Institutionibus Calvinii scripsi omnem Germaniam nostram hoc a te confutationis beneficium desiderare. Nam quod Baronius aliique viri Principes hanc nuper Ae mihi impositam voluerunt, vides Ill^{me} D^{ne} quam grave futurum sit, quam humeri
10 mei plane non sint ferendo. Atlantem aliquem haec cura desiderat, qui non ego, sed tu tuique similes, in sacra hac militia iam veterani, coronis~~que~~que toties decorati. Mihi post principia locus, tutumque ~~est~~ silentii praesidium, unde me haud extrahi patiar, nisi neminem omnino velle intelligam. At voles spero, meque hoc onere levabis,
15 ne detrectasse magis superiorum voluntatem quam summe idoneo concessisse videar. Vale, meque reditum ad meos maturantem piissimis tuis apud Deum precibus prosequare. Romae, 9 Calend. Septem. MDCII.

[Justi Baronii, Epistolarum sacrarum, l.III, lettre VII, p.236-237]